

Дві тисячі років тому Христом була дана заповідь: «Ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи: хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа; навчаючи їх берегти все, що я вам заповідав» (Мт 28,19-20). На перший погляд може здаватися, що ці слова стосуються лише духовенства (єпископів, священників, монахів) чи спеціально підготованих мирян (катехитів, семінаристів), безпосереднім завданням яких є проповідувати Добру Новину. Однак, як і інші Христові заповіді, заклик свідчити Христа відноситься до кожного християнина! Питанню, як реалізувати цю заповідь у нашому щоденному житті, присвячено черговий номер семінарійного часопису «Слово».

У вступній статті «Місія здійснена!» ректор семінарії о. Мирон Бендик показує, що місіонером може бути кожен християнин і що кожна людина є щедро обдарована Богом усіма засобами для виконання цього завдання. Про початки місії Церкви і роль апостола Павла в поширенні християнства розповість Остап Черхавський («Апостол Павло і проповідь християнства у світі»). Михайло Карпінець охарактеризує служіння катехита, та окреслить головні завдання, які Церква ставить перед ним («Катехит та його місія у житті Церкви»). Про місійність УГКЦ і її служіння у багатьох країнах світу читач дізнається зі статті Михайла Бринька «УГКЦ у світі». Іван Іваненко розповість про особливий вид свідчення Христа, який від початків християнства і до сьогодні є, за словами Тертуліана, «насінням християн» – мучеництво («Кров мучеників – насіння християн»). Місіонером можна і навіть потрібно бути у власній сім'ї, особливо при вихованні молодшого покоління. Цю тезу доводить Володимир Литвин у статті «Християнське свідчення у сім'ї». Якими рисами повинен бути наділений сучасний місіонер відповість Ярослав Мисак («І моє ім'я є серед імен дванадцяти апостолів»). Володимир Тухлян застерігає перед різними небезпеками, що послаблюють і спотворюють нашу віру, та закликає не стати «антимісіонерами», які замість вести людей до Церкви, відштовхують своєю поставою від неї («Субститути або замітники віри»).

На гранях часу:

Цього разу ми взяли інтерв'ю у священника-місіонера о. Івана Леги, який будучи уродженцем Західної України, вже не один десяток років служить у далекому російському Сибірі. Він радо розповів читачам «Слова» про особливості свого служіння. Євген Карпінєць у «Слові до молоді» закликає користуватись сучасними технологіями у свідченні Христа своїм ближнім («Апостольство в Інтернеті»). Тарас Петруняк у рубриці «Особистість» розповість про життєвий шлях новомученика нашої Церкви о. Олексія Зарицького, який здійснював своє служіння для репресованих радянською владою українців у Казахстані («Христовий скиталець Олексій Зарицький»). У рубриці «Сторінками світової літератури» Дмитро Білий представить читачами найцікавіші ідеї книги Г. К. Честертон «Хрест з сапірами» («Керуйтеся правдою і до вас потягнуться серця»). Ігор Бриндак у рубриці «Церква і кінематограф» аналізує стрічку Р. Жоффе «Місія» («Вестерн на воді»).

Подих скинії:

У рубриці «Святе Письмо» Олег Шагала демонструє нам як взірець життя і служіння 12 Христових апостолів («Свідки воскреслого Христа»). У статті з «Літургіки» Роман Крайчик розповість про Таїнство Священства та про обов'язок священників проповідувати Євангеліє («Священнослужителі і місійність»). Що означає бути місіонером сьогодні і як приготувати себе до свідчення Христа розкаже у статті з «Духовності» о. Олег Чупа («Місії. Які вони тепер?»).

Семінарія:

Традиційно на завершення номеру читачі познайомляться з цьогорічними випускниками, які поділились враженнями від років, проведених у семінарії; дізнаються про події, які проходили в семінарії протягом останніх місяців («Літопис»); отримують можливість виграти книгу «Церковні наспіви. Посібник церковного співця», розгадавши призовий кросворд.